

OZNANILA

župnije Velenje - bl. Anton Martin Slomšek

5. VELIKONOČNA NEDELJA † 19. maj 2019 † št.: 25/III

Božja beseda: 1. berilo: Apd 14,21b-27; 2. berilo: Raz 21,1-5a; evangelij: Jn 13,31-33a.34-35

LJUBEZEN – OSEBNA IZKAZNICA KRISTJANOV

»Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste imeli ljubezen med seboj« (Jn 13,35). Kako veliko odgovornost nam danes Gospod zaupa v evangeliju. Pravi, da nas bodo ljudje prepoznali kot Jezusove učence po tem, kako se med seboj ljubimo. Pa se res? Smo prepoznavni kot njegov učenci?

Prav ljubezen je osebna izkaznica kristjanov, ki jo je treba vedno obnavljati. Če namreč ta dokument »poteče« in ga ne obnavljamo, nismo več Jezusovi učenci. Njegov učenec se namreč odlikuje po konkretnih delih ljubezni, in to ne tako, kot vidimo v televizijskih nadaljevankah ali beremo v romanih.

Prave ljubezni se naučimo v Jezusovi šoli in prav ljubezen je pot srečnega življenja. Kaže se v konkretnih dejanjih, ko smo za druge ljudi zmožni darovati svoj čas, svoje sposobnosti, jih razveseliti s kakšnim darilom, se odreči morda nekemu potovanju, da s sredstvi in časom, ki bi bil namenjen potepu, osrečimo druge ...

Bodimo tudi mi hvaležni za vse, kar prejemamo, in zlasti za Božjo zvestobo v prijateljstvu do nas tudi takrat, ko se mi od njega oddaljimo. V iskanju ljubezni in nežnosti ne smemo pozabiti, da je značilnost prave ljubezni svoboda, ki drugih ne utesnjuje in ne priklepa nase. K takšni svobodi nas kliče Bog, ker nas ima rad in nam daje tudi moč za izbiro reči, ki nas trajno osrečujejo. To predpostavlja tudi pogum odreči se lažnim in trenutnim mikom. Ne smemo se bati napora, saj samo s pogumnimi in močnimi odločitvami zmoremo uresničiti to, kar nas tudi v globini osreči. Povabljeni smo, da živimo pokončno in da dela usmiljenja (katerih glavni poudarek je ljubezen do bližnjega) postanejo naš vsakdanji program. Tako bomo razpoznavni kot Jezusovi učenci in bomo imeli osebno iz-

kaznico kristjana, izkaznico pristne ljubezni. To je zagotovilo, da bo tudi vaše veselje popolno.

papež Francišek, Svetovno romanje mladostrnikov, Rim 2016

MAŠNI NAMENI

19. maj 5. VELIKONOČNA NEDELJA <i>sv. Krispin, redovnik</i>	7.30	za žive in rajne župljane
	9.15	<u>v Bevčah:</u> za † Jožeta in Ivanko Podpečan ter Ivano in Julijano Videmšek
	10.30	za † iz družin Padovan, Toman in Podgoršek za † Sonjo Dobnik
Ponedeljek, 20. 5. <i>sv. Bernardin Sienski, duhovnik</i>	19.30	za † Miha Prosenaka (30. dan)
Torek, 21. 5. <i>sv. Timotej, diakon in mučenec</i>	19.30	za † svakinjo Anico, pok. iz družin Slemenik in Vaukan ter Franca Jevšnika
Sreda, 22. 5. <i>sv. Marjeta Kasijska, redovnica</i>	7.30	za † Angelo Lesjak
	19.00	<u>v Bevčah:</u> za † Mirkota Dolinška
Četrtek, 23. 5. <i>sv. Servul Tržaški, mučenec</i>	19.30	za † Bojana Mraka
Petek, 24. 5. <i>Marija, Pomočnica kristjanov</i>	19.30	za † Pavla Brložnika (obl.) in pok. Brložnikove
Sobota, 25. 5. <i>sv. Beda Častitljivi, cerkveni učitelj</i>	18.30	<i>šmarnice za otroke</i> <i>v cerkvi sv. Andreja v Šaleku <u>ni maše.</u></i>
26. maj 6. VELIKONOČNA NEDELJA <i>sv. Filip Neri, duhovnik</i>	7.30	za žive in rajne župljane
	9.15	<u>v Bevčah:</u> za † Martina Gorška (obl.), Štefko Videmšek ter Jožico Goršek
	10.30	za † Andreja Govediča (obl.), rajne Gajškove in Govedičeve

Zaradi večjega števila mašnih namenov je lahko za isti termin naročenih in oznanjenih več mašnih namenov. Darovi za ostale namene so oddani duhovniku, ki nima svojih mašnih namenov in mašuje po teh namenih.

BESEDA ŽIVEGA BOGA

»Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj! Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.«

(Jn 13,34–35)

OBVESTILA

Šmarnice za otroke so med tednom ob 18.30. Ker to soboto (25. 5.) v Šaleku ni maše, so šmarnice za otroke tudi v soboto ob 18.30. V nedeljo pa ste otroci vabljeni k eni od nedeljskih maš.

Šmarnice potekajo tudi v Bevčah vsak dan, razen ob nedeljah. Dobite se ob 19.00 v cerkvi sv. Miklavža.

Vsi, še prav posebej prvoobhajanci, ste vabljeni, da se redno udeležujete šmarnic, da tako na lep način skupno počastimo Božjo in našo Mater Marijo.

V soboto (25. 5.) ob 20.00 pripravljajo mladi v župniji Velenje - sv. Martin slavlilni večer s prepevanjem pred Najsvetejšim. Lepo vabljeni.

Poletni oratorij za otroke z naslovom »Imaš moč« (o Petru Klepcu) bo letos od 1. do 5. julija pri Sv. Martinu. Prijave zbiramo do 2. junija. Prijavnice dobite v zakristiji.

Prostovoljne darove za obnovo lahko oddate tudi osebno ali na župnijski TRR: Župnija Velenje - bl. Anton Martin Slomšek, SI56 0483 5000 3309 018 - za obnovo. Hvala za vaš dar.

V preteklem tednu smo se na pokopališču v Podkrajju poslovili od pokojnega Stjepana Jagarinca. Molimo za pokoj njegove duše.

LJUBEZEN IN ZVESTOBA

Biti zvest pomeni z duhom in s čuti in s srcem ostati skupaj tudi v težavnih položajih, ko prvi srečni dnevi že zdavnaj minejo. Kaj pomeni zvestoba, vesta šele, ko ostaneta skupaj in vzdržita, tudi če morata skozi temni predor.

Danes se ljubezen mnogim zdi na videz ločljiva od zvestobe. A vendar vsakdo v svojem lastnem življenju in v svoji okolici izkuša, da se ljubezen brez zvestobe konča v precejšnji nesreči. Vse tisto, kar se pri tem izniči, nam mora dati misliti.

Ljubezen brez zvestobe je laž. V Vsakem pomanjkanju ljubezni se že skriva pomanjkanje zvestobe.

Nezvestoba je nevarna moda. Pospešuje proces razpadanja najtesnejših in najnaravnnejših življenjskih vezi.

Ljubezen in zvestoba sta sadova enega drevesa, ki je včasih podobno križu. Ljubezen in zvestobo je treba negovati. Le počasi dozorevata v soncu in dežju, v viharjih in vetru, a ko naposled dozorita, naredita celotno življenje za praznik.

Ljubezen in zvestoba sta kľjuča doma, kjer si srečen in varen, kjer zate bije vroče srce in kjer je dvoje rok vselej odprtih zate.

Vajino skupno življenje naj bo za vse ljudi okrog vaju odprto pismo ljubezni in zvestobe.

Hvala ti, Jezus,
ker nas učiš
ceniti vrednote ljubezni,
saj si ti Ljubezen sama.
Hvala ti,
ker se pri vsaki mašni daritvi
daruješ za nas
in nas nesebično ljubiš
ter nam vselej odpuščaš grehe.
Hvala, ker si luč na naši poti.
Prosimo te, ostani z nami.
Naj vedno slišimo tvoj glas
in ti vselej sledimo!
Amen.

Uvodi pri nedeljskih in prazničnih sv. mašah – leto C

V današnjem drugem berilu beremo odlomek iz knjige Razodetja (Raz 21,1–5) o katerem nam Anselm Grün, v knjigi Kaj nam omogoča živeti, spregovori tako:

V katedralah iz prvih stoletij krščanstva so na čelni strani levo in desno od apside pogosto uprizorili nebeški Jeruzalem. Kar nam opisuje Knjiga razodetja, so imeli udeleženci evharističnega bogoslužja nenehno pred očmi. Tukaj je nebeški Jeruzalem, mesto, ki je polno miru in lepote. Okrašeno je kot nevesta. In v tem mestu Bog sam biva med ljudmi. V nebeškem Jeruzalemu bodo obrisane vse solze. Ne bo več smrti in ne bo več žalovanja in vpitja.

Ko so verniki med evharističnim slavljem gledali slike nebeškega Jeruzalema, so vse besede, ki so jih slišali iz Svetega pisma, zanje postale resničnost. Gledanje v vse to jim je odvzemalo strah pred smrtjo. Izpolnilo je njihovo hrepenenje po večni domovini, po domovini, ki ima človeške poteze. Mesto kot utrjeno mesto je bilo že od nekdaj simbol Božjega reda in hkrati podoba materinskega varstva, ki ga ponuja svojim prebivalcem. Tako posreduje pogled na nebeško mesto Jeruzalem materinsko varnost. Kdor gleda nanj, se že sedaj v evharističnem slavlju počuti, kot da bi bil prestavljen v nebesa. Zanj se je v tej sliki odprl nebeški Jeruzalem, tako da je evharistično slavlje med seboj povežalo nebo in zemljo, zemeljsko mesto z nebeškim mestom. Ta zorni kot je kristjanom iz prvih časov podarjal upanje, da se bodo vsi ponovno videli v tem nebeškem mestu.

Besedilo iz Knjige razodetja se pogosto bere pri pogrebih. Žalujoči slišijo besede: »Bog bo obrisal vse solze z njihovih oči in smrti ne bo več, pa tudi žalovanja, vpitja in bolečine ne bo več« (Raz 21,4). To so besede tolažbe, ki jim obljublajo, da njihovo žalovanje ne bo trajalo večno. Žalovanje se bo spremenilo v veselje, otrplost, ki jo doživljajo sedaj ob smrti ljubljenega človeka, pa bo postala izbruh nove polnosti življenja. Bog sam briše naše solze. Tukaj ga vidimo v podobi tolažeče matere, ki briše solze svojemu otroku.